

கர்த்தராகிய ஆண்டவர் மோசேயை எவ்வாறு அவர் பிறப்பிலிருந்து தெரிந்து கொண்டு, அவர் மூலமாய் தாம் செய்ய நினைத்ததை நிறைவேற்றினார் என்பதையும், மோசே தேவனுக்கு கீழ்ப்படிந்து, இஸ்ரவேல் மக்களை ஒரு நல்ல தலைவனாகவும் தகப்பனாகவும் இருந்து எவ்வாறு வழிநடத்தினார் என்பதையும் முதல் இரண்டு பாகங்களில் கண்டோம். தொடர்ந்து அவர் எவ்வாறு நியாயப்பிரமாணத்தையும், தேவனுடைய கற்பனைகளையும் தேவனிடத்தில் இருந்து பெற்று அதை இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு கொடுத்தார் என்பதையும், அவர் எவ்வாறு தேவனுக்கும் இஸ்ரவேல் மக்களுக்கும் இடையே ஒரு பாலமாய் செயல்பட்டார் என்பதையும் பின்வருமாறு தியானிப்போம். **“மோசே தேவனிடத்திற்கு ஏறிப்போனான்; கர்த்தர் மலையிலிருந்து அவனைக் கூப்பிட்டு: நீ யாக்கோபு வம்சத்தாருக்குச் சொல்லவும், இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு அறிவிக்கவும் வேண்டியது என்னவென்றால், நான் எகிப்தியருக்குச் செய்ததையும், நான் உங்களைக் கழுகுகளுடைய செட்டைகளின்மேல் சுமந்து, உங்களை என்னண்டையிலே சேர்த்துக்கொண்டதையும், நீங்கள் கண்டிருக்கிறீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் என் வாக்கை உள்ளபடி கேட்டு, என் உடன்படிக்கையைக் கைக்கொள்வீர்களானால், சகல ஜனங்களிலும் நீங்களே எனக்குச் சொந்த சம்பத்தாயிருப்பீர்கள்; பூமியெல்லாம் என்னுடையது. நீங்கள் எனக்கு ஆசாரிய ராஜ்யமும் பரிசுத்த ஜாதியுமாய் இருப்பீர்கள் என்று நீ இஸ்ரவேல் புத்திரரோடே சொல்லவேண்டிய வார்த்தைகள் என்றார். மோசே வந்து ஜனங்களின் மூப்பரை அழைப்பித்து, கர்த்தர் தனக்குக் கற்பித்த வார்த்தையெல்லாம்**

அவர்களுக்கு முன்பாகச் சொன்னான். அதற்கு ஜனங்கள் எல்லாரும் ஏகமாய், கர்த்தர் சொன்னவைகளையெல்லாம் செய்வோம் என்று பிரதியுத்தரம் சொன்னார்கள். ஜனங்கள் சொன்ன வார்த்தைகளை மோசே கர்த்தரிடத்தில் தெரிவித்தான்.“ (யாத்திராகமம் 19:3-8). இங்கு மோசே கர்த்தர் தனக்கு கற்பித்த வார்த்தைகளை எல்லாம் இஸ்ரவேல் மூப்பர்களுக்கு சொல்வதும், ஜனங்கள் கூறுவதை கர்த்தரிடத்தில் கூறுவதும், அவர் எவ்வாறு தேவனுக்கும் இஸ்ரவேல் மக்களுக்கும் இடையே ஒரு நல்ல பாலமாக செயல்பட்டார் என்பதை விவரிக்கிறது.

மேலும், யாத்திராகமம் 19:9-13 வசனங்களில் “அப்பொழுது கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: நான் உன்னோடே பேசும்போது ஜனங்கள் கேட்டு, உன்னை என்றைக்கும் விசுவாசிக்கும்படி, நான் கார்மேகத்தில் உன்னிடத்திற்கு வருவேன் என்றார். ஜனங்கள் சொன்ன வார்த்தைகளை மோசே கர்த்தருக்குச் சொன்னான். பின்னும் கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: நீ ஜனங்களிடத்தில் போய், இன்றைக்கும் நாளைக்கும் அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்து; அவர்கள் தங்கள் வஸ்திரங்களைத் தோய்த்து, மூன்றாம் நாளைக்கு ஆயத்தப்பட்டிருக்கக்கடவர்கள்; மூன்றாம் நாளில் கர்த்தர் சகல ஜனங்களுக்கும் பிரத்தியட்சமாகச் சீனாய்மலையின்மேல் இறங்குவார். ஜனங்களுக்குச் சுற்றிலும் நீ ஒரு எல்லை குறித்து, அவர்கள் மலையில் ஏறாதபடிக்கும், அதின் அடிவாரத்தைத் தொடாதபடிக்கும் எச்சரிக்கையாய் இருங்கள் என்று அவர்களுக்குச் சொல்; மலையைத் தொடுகிறவன் எவனும் நிச்சயமாகவே கொல்லப்படுவான். ஒரு கையும் அதைத் தொடலாகாது; தொட்டால், நிச்சயமாகக் கல்லெறியுண்டு, அல்லது ஊடுருவ எய்யுண்டு சாகவேண்டும்; மிருகமானாலும்சரி, மனிதனானாலும்சரி, உயிரோடே வைக்கப்படலாகாது; எக்காளம் நெடுந்தொனியாய்த் தொனிக்கையில், அவர்கள் மலையின் அடிவாரத்தில் வரக்கடவர்கள் என்றார்.“ இங்கு நான் உன்னோடே பேசும்போது ஜனங்கள் கேட்டு, உன்னை என்றைக்கும் விசுவாசிக்கும்படி, நான் கார்மேகத்தில் உன்னிடத்திற்கு வருவேன் என்பது மிகவும் அற்புதமான ஒன்றாகும். தன்னை முழுவதுமாய் அர்ப்பணித்த மோசேயை இஸ்ரவேல் மக்கள் விசுவாசிக்கும்படியாய், மோசே எவ்வளவு பெரிய தேவனோடு சஞ்சரிக்கிறார் என்பதை விளங்க காட்ட தேவன் தாமே இறங்கி வந்தார். மேலும், யாத்திராகமம் 19:16-19 வசனங்களில் “மூன்றாம் நாள் விடியற்காலத்தில் இடிமுழக்கங்களும் மின்னல்களும், மலையின்மேல் கார்மேகமும் மகா பலத்த எக்காளசத்தமும் உண்டாயிற்று; பாளயத்திலிருந்த ஜனங்கள் எல்லாரும் நடுங்கினார்கள். அப்பொழுது ஜனங்கள் தேவனுக்கு எதிர்கொண்டுபோக, மோசே அவர்களைப் பாளயத்திலிருந்து புறப்படப்பண்ணினான்;

அவர்கள் மலையின் அடிவாரத்தில் நின்றார்கள். கர்த்தர் சீனாய்மலையின்மேல் அக்கினியில் இறங்கினபடியால், அது முழுவதும் புகைக்காடாய் இருந்தது; அந்தப் புகை தூளையின் புகையைப்போல எழும்பிற்று; மலை முழுவதும் மிகவும் அதிர்ந்தது. எக்காளசத்தம் வரவர மிகவும் பலமாய்த் தொனித்தது; மோசே பேசினான்; தேவன் அவனுக்கு வாக்கினால் மறுமொழி கொடுத்தார். “இங்கு தேவனுடைய பிரசன்னம், அவருடைய மகிமை, எவ்வளவு பெரியது என்பதையும், சாதாரண மனிதனால் அதை சற்றும் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது என்பதையும், ஆனால் அதே நேரத்தில் அதே மகிமையின் மத்தியில் நின்று, **மோசே பேசினான்; தேவன் அவனுக்கு வாக்கினால் மறுமொழி கொடுத்தார்** என்பது மோசேயுவுக்கும் மற்ற அனைவருக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை காண்பிக்கிறது.

மேலும் **யாத்திராகமம் 19:20-22** வசனங்களில் “கர்த்தர் சீனாய்மலையிலுள்ள கொடுமுடியில் இறங்கினபோது, கர்த்தர் மோசேயை மலையின் கொடுமுடியிலே வரவழைத்தார்; மோசே ஏறிப்போனான். அப்பொழுது கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: ஜனங்கள் பார்க்கிறதற்கு எல்லையைக் கடந்து கர்த்தரிடத்தில் வராதபடிக்கும், அவர்களில் அநேகர் அழிந்து போகாதபடிக்கும், நீ இறங்கிப்போய், அவர்களை உறுதியாக எச்சரி. கர்த்தரின் சமூகத்தில் வருகிற ஆசாரியர்களும், கர்த்தர் தங்களுக்குள்ளே சங்காரம் பண்ணாதபடி, தங்களைப் பரிசுத்தப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்றார்.”, இங்கு, மோசேயுவுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் வெளிப்படையாக தெரிகிறது. கர்த்தர் சீனாய் மலையின் கொடுமுடியில் இறங்கினார். மோசே கொடுமுடிக்கு ஏறிப்போனார். இங்கு மோசே முழுவதுமாய் கர்த்தருடைய பிரசன்னத்திற்குள், மகிமைக்குள் இருக்கிறார். ஆனால் மற்றவர்களோ அதை தூரத்தில் இருந்து பார்ப்பதற்கு கூட பயந்தார்கள். அதற்காக தங்களை பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியவர்களாய் இருந்தனர். ஆனால் மோசேயோ அப்படியல்ல. மேலும் **யாத்திராகமம் 19:23-25** வசனங்களில் “அப்பொழுது மோசே கர்த்தரை நோக்கி: மலையைச் சுற்றிலும் எல்லை குறித்து, அதைப் பரிசுத்தப்படுத்துங்கள் என்று தேவரீர் எங்களை உறுதியாக எச்சரித்திருக்கிறீர்; ஆகையால், ஜனங்கள் சீனாய்மலையின்மேல் ஏறிவரமாட்டார்கள் என்றான். கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: நீ இறங்கிப்போ; பின்பு நீயும் ஆரோனும் கூடி ஏறிவாருங்கள்; ஆசாரியர்களும் ஜனங்களும், கர்த்தர் தங்களுக்குள்ளே சங்காரம்பண்ணாதபடிக்கு, எல்லையைக் கடந்து கர்த்தரிடத்தில் வராதிருக்கக்கடவர்கள் என்றார். அப்படியே மோசே இறங்கி ஜனங்களிடத்தில் போய், அதை அவர்களுக்குச் சொன்னான்.”.

இங்கு ஒரு பக்கம் மோசே கர்த்தருடைய மகிமையில் இருந்தாலும், மறுமுனையில் அவர் இஸ்ரேல் மக்களோடு தொடர்பிலிருந்து, அவர்கள் கர்த்தருடைய வார்த்தையின்படி செய்வார்கள் என்பதை, ஜனங்கள் சீனாய் மலையின் மேல் ஏறி வர மாட்டார்கள் என்று அவர் உறுதியாய் கூறுவதில் இருந்து காணலாம். இங்கு, அவர் இரண்டு விதமான சூழ்நிலையிலும், (ஒன்று தேவனோடு மகிமையில் சீனாய் மலையின் கொடுமுடியில், மற்றொன்று மலை அடிவாரத்தில் ஜனங்களோடு) மாறி மாறி இருந்து, ஒரு பக்கம் தேவனுக்கு நல்ல ஊழியக்காரனாய், மறுபக்கம் இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கு நல்ல தலைவனாய் இருந்து வழிநடத்தினார். அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு நல்ல தகப்பனாகவும் இருந்து அவர்கள் தேவைகள் யாவும் சந்தித்து அவர்களுக்கு தேவன் அருளிய சகல நன்மைகளையும் பெற்று தந்தார்.

யாத்திராகமம் 31:18 கூறுகிறது, “சீனாய்மலையில் அவர் மோசேயோடே பேசி முடிந்தபின், தேவனுடைய விரலினால் எழுதப்பட்ட கற்பலகைகளாகிய சாட்சியின் இரண்டு பலகைகளை அவனிடத்தில் கொடுத்தார்.” இங்கு இவ்வாறு 40 நாட்கள் தேவ மகிமையிலேயே சஞ்சரித்து, தேவனுடைய விரலினாலேயே எழுதப்பட்ட கற்பலகைகளாகிய சாட்சியின் பலகைகளை பெற்றுக் கொண்டவராக, அதை ஜனங்களிடம் சேர்க்க மலையில் இருந்து இறங்கினார். ஆனால் “மோசே மலையிலிருந்து இறங்கிவரத் தாமதிக்கிறதை ஜனங்கள் கண்டபோது, அவர்கள் ஆரோனிடத்தில் கூட்டங்கூடி, அவனை நோக்கி: எகிப்து தேசத்திலிருந்து எங்களை அழைத்துக்கொண்டுவந்த அந்த மோசேக்கு என்ன சம்பவித்ததோ அறியோம்; ஆதலால் நீர் எழுந்து, எங்களுக்கு முன்செல்லும் தெய்வங்களை எங்களுக்காக உண்டுபண்ணும் என்றார்கள். அதற்கு ஆரோன்: உங்கள் மனைவிகள் குமாரர் குமாரத்திகளுடைய காதுகளில் இருக்கிற பொன்னணிகளைக் கழற்றி, என்னிடத்தில் கொண்டுவாருங்கள் என்றான். ஜனங்கள் எல்லாரும் தங்கள் காதுகளில் இருந்த பொன்னணிகளைக் கழற்றி, ஆரோனிடத்தில் கொண்டுவந்தார்கள். அவர்கள் கையிலிருந்து அவன் அந்தப் பொன்னை வாங்கி, சிற்பக்கருவியினால் கருப்பிடித்து, ஒரு கன்றுக்குட்டியை வார்ப்பித்தான். அப்பொழுது அவர்கள்: இஸ்ரவேலரே, உங்களை எகிப்துதேசத்திலிருந்து அழைத்துக்கொண்டுவந்த உங்கள் தெய்வங்கள் இவைகளே என்றார்கள். ஆரோன் அதைப் பார்த்து, அதற்கு முன்பாக ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி, நாளைக்குக் கர்த்தருக்குப் பண்டிகை என்று கூறினான். மறுநாள் அவர்கள் அதிகாலையில் எழுந்து, சர்வாங்க தகனபலிகளையிட்டு, சமாதானபலிகளைச் செலுத்தினார்கள்; பின்பு, ஜனங்கள் புசிக்கவும் குடிக்கவும் உட்கார்ந்து, விளையாட எழுந்தார்கள்.”

(யாத்திராகமம் 32:1-6). இங்கு இஸ்ரேல் மக்களுக்காக 40 நாட்கள் தேவனிடத்தில் சஞ்சரித்து, கற்பனைகளை தன் கைகளில் ஏந்தி வரும் மோசே ஒரு புறம், தேவனுடைய மகிமையையும், வல்லமையையும் கண்ணாரக் கண்டும், எச்சரிக்கப்பட்டும், அத்தேவனுடைய மகிமையை கன்று குட்டிக்கு ஒப்பாக்கி, அதற்கு பலிபீடம் கட்டி, பலி செலுத்திய பொல்லாத இஸ்ரவேல் மக்கள் மறுபுறம். **“அப்பொழுது கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: நீ இறங்கிப்போ; எகிப்துதேசத்திலிருந்து நீ நடத்திக்கொண்டுவந்த உன் ஜனங்கள் தங்களைக் கெடுத்துக்கொண்டார்கள்”** (யாத்திராகமம் 32:7) என்றார்.

இங்கு ஆண்டவரே தனக்கு கீழ்ப்படிந்த மோசே ஒருவன் போதும், அவனை வைத்தே தன் சித்தத்தை நிறைவேற்ற கர்த்தர் இவ்வாறு கூறிய பொழுதும், **“மோசே தன் தேவனாகிய கர்த்தரை நோக்கி: கர்த்தாவே, தேவரீர் மகா பலத்தினாலும் வல்லமையுள்ள கையினாலும் எகிப்து தேசத்திலிருந்து புறப்படப்பண்ணின உம்முடைய ஜனங்களுக்கு விரோதமாக உம்முடைய கோபம் பற்றியெரிவதென்ன? மலைகளில் அவர்களைக் கொண்டு போடவும், பூமியின்மேல் இராதபடிக்கு அவர்களை நிர்மூலமாக்கவும், அவர்களுக்குத் தீங்குசெய்யும்பொருட்டே அவர்களைப் புறப்படப்பண்ணினார் என்று எகிப்தியர் சொல்லுவானேன்? உம்முடைய கோபத்தின் உக்கிரத்தை விட்டுத் திரும்பி, உமது ஜனங்களுக்குத் தீங்குசெய்யாதபடிக்கு, அவர்கள்மேல் பரிதாபங்கொள்ளும். உமது தாசராகிய ஆபிரகாமையும் ஈசாக்கையும் இஸ்ரவேலையும் நினைத்தருளும்: உங்கள் சந்ததியை வானத்து நட்சத்திரங்களைப்போலப் பெருகப்பண்ணி, நான் சொன்ன இந்தத் தேசம் முழுவதையும் உங்கள் சந்ததியார் என்றைக்கும் சுதந்தரித்துக்கொள்ளும்படிக்கு, அவர்களுக்குக் கொடுப்பேன் என்று உம்மைக்கொண்டே அவர்களுக்கு ஆணையிட்டுச் சொன்னீரே என்று கெஞ்சிப் பிரார்த்தித்தான்.”** (யாத்திராகமம் 32:11-13). இந்த மூன்று வசனங்களில் மோசேயின் தகப்பனின் குணம் வெளிப்படுகிறது. ஆம் முதலாவது அவர், தேவன் எவ்வாறு வல்லமையாய் அவர்களை புறப்பட பண்ணினார் என்பதையும், அவர் தண்டிப்பதன் மூலம், அது எகிப்தியர் தேவனுடைய இரட்சிப்பையே, அவருடைய மீட்பையே குறை கூறுவதற்கு ஏதுவாகும் என்பதையும், அவர் ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு ஆகியோருக்கு கொடுத்த வாக்குத்தத்தங்களையும் தேவனுக்கு நினைபூட்டினார். இங்கு அவர்கள் மேல் பரிதாபங்கொள்ளும் என்று கெஞ்சி பிரார்த்தித்தது, அவருடைய தகப்பனுடைய மனதை வெளிப்படுத்துகிறது. ஆம் இஸ்ரவேல் மக்களின் பொல்லாத செய்கைகளும், அவர்களுடைய அவிசுவாசமும், பொறுமையற்ற முறுமுறுப்புகளும், செயல்களும்

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒரு கன்று குட்டியாகிய சொரூபத்தை உண்டு பண்ணி அதற்கு பலியிட்டு பணிந்ததை, ஆண்டவரே பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல், அவர்களை அழிக்க நினைத்தார். ஆனால் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலும், சகலத்தையும் தாங்கிக் கொண்டு, அவர்களுக்கு பரிந்து பேசுவது உலகப் பிரகாரமான ஒரு தகப்பனுடைய இருதயத்திலும் மேலானதாகும்.

யாத்திராகமம் 32:14 கூறுகிறது “அப்பொழுது கர்த்தர் தமது ஜனங்களுக்குச் செய்ய நினைத்த தீங்கைச் செய்யாதபடிக்குப் பரிதாபங்கொண்டார்.” என்று. “பின்பு மோசே மலையிலிருந்து இறங்கினான்; சாட்சிப்பலகைகள் இரண்டும் அவன் கையில் இருந்தது; அந்தப் பலகைகள் இருபுறமும் எழுதப்பட்டிருந்தது, அவைகள் இந்தப் பக்கத்திலும் அந்தப் பக்கத்திலும் எழுதப்பட்டிருந்தது. அந்தப் பலகைகள் தேவனால் செய்யப்பட்டதாயும், அவைகளிலே பதிந்த எழுத்து தேவனால் எழுதப்பட்ட எழுத்துமாயிருந்தது.” (யாத்திராகமம் 32:15,16). இங்கு, தன் கையில் தேவன் தாமே எழுதிக் கொடுத்த கட்டளையை 40 நாட்கள் காத்திருந்து பெற்றுக் கொண்ட மோசே அதை கையில் ஏந்தியவராய், அதற்கு நேர் எதிர் மாறாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இஸ்ரவேல் மக்களிடத்திற்கு இறங்கிப் போனார். “ஜனங்கள் ஆரவாரம் பண்ணுகிறதை யோசுவா கேட்டு, மோசேயை நோக்கி: பாளயத்தில் யுத்தத்தின் இரைச்சல் உண்டாயிருக்கிறது என்றான். அதற்கு மோசே: அது ஜெயதொனியாகிய சத்தமும் அல்ல, அபஜெயதொனியாகிய சத்தமும் அல்ல; பாடலின் சத்தம் எனக்குக் கேட்கிறது என்றான்.” (யாத்திராகமம் 32:17,18). இங்கு மோசேக்கும், மக்களுக்கும் இடையே அமர்ந்திருந்து, மோசே மலையிலிருந்து இறங்கி வர பொறுமையாக காத்திருந்த யோசுவாவிற்கு மலையின் அடிவாரத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. காரணம், அவர் மற்ற மக்களோடு இல்லை. அவர் தேவனோடு இருக்கும் மோசேயின் ஐக்கியத்தையே பெரியதாக எண்ணி அவருக்காகவே காத்திருந்தார். இதனாலேயே அவர் அடுத்த தலைமுறை தலைவரானார்.

“அவன் பாளயத்துக்குச் சமீபித்து, அந்தக் கன்றுக்குட்டியையும் நடனத்தையும் கண்டபோது, மோசே கோபம் மூண்டவனாகி, தன் கையிலே இருந்த பலகைகளை மலையின் அடியிலே எறிந்து உடைத்துப்போட்டு; அவர்கள் உண்டுபண்ணின கன்றுக்குட்டியை எடுத்து, அக்கினியில் சுட்டெரித்து, அதைப் பொடியாக அரைத்து, தண்ணீரின்மேல் தூவி, அதை இஸ்ரவேல் புத்திரர் குடிக்கும்படி செய்தான்.” (யாத்திராகமம் 32:19,20). இங்கு நடந்ததை தன் கண்ணால் பார்த்த மோசே கோபமூண்டவராகி, எதற்காக 40 நாட்கள் மலையில் காத்திருந்தாரோ,

தேவனுடைய கரத்தினால் செய்யப்பட்டு, அவராலே எழுதப்பட்ட அந்த பலகைகளை உடைத்துப் போட்டார். மேலும் பொன் கன்றுக்குட்டியை அக்கினியால் சுட்டெரித்து, அதை பொடியாக்கி அந்த பொடியை தண்ணீரில் கலந்து ஜனங்கள் குடிக்கும்படி செய்தார். இங்கு ஆண்டவர் எதற்காக அவ்வளவு கோபப்பட்டார் என்பது மோசேக்கு புரிந்திருக்கும். ஆனால் அதே நேரத்தில், அவர் தேவனிடத்தில் கெஞ்சி பிரார்த்திக்காதிருந்தால், அவர்களுடைய நிலைமை பரிதாபமாகப் போயிருக்கும். இங்கு ஒரு நல்ல தகப்பனாக இருந்து அவர்களை அழிவிலிருந்து விலகிக் காத்தார். ஆனால் அதே வேளையில், அருமையான கற்பலகைகளை, அவர் தமது கோபத்தினால் இழந்து போனார்.

“பின்பு, மோசே ஆரோனை நோக்கி: நீ இந்த ஜனங்கள்மேல் இந்தப் பெரும்பாதகத்தைச் சுமத்துகிறதற்கு, இவர்கள் உனக்கு என்ன செய்தார்கள் என்றான். அதற்கு ஆரோன்: என் ஆண்டவனுக்குக் கோபம் மூளாதிருப்பதாக; இது பொல்லாத ஜனம் என்று நீர் அறிந்திருக்கிறீர். இவர்கள் என்னை நோக்கி: எங்களுக்கு முன்செல்லும் தெய்வங்களை எங்களுக்கு உண்டுபண்ணும்; எகிப்து தேசத்திலிருந்து எங்களை அழைத்துக்கொண்டுவந்த அந்த மோசேக்கு என்ன சம்பவித்ததோ அறியோம் என்றார்கள். அப்பொழுது நான்: பொன்னுடைமை உடையவர்கள் எவர்களோ அவர்கள் அதைக் கழற்றித் தரக்கடவர்கள் என்றேன்; அவர்கள் அப்படியே செய்தார்கள்; அதை அக்கினியிலே போட்டேன், அதிலிருந்து இந்தக் கன்றுக்குட்டி வந்தது என்றான்.” (யாத்திராகமம் 32:21-24). மேலும் “ஜனங்கள் தங்கள் பகைவருக்குள் அவமானப்படத்தக்கதாக ஆரோன் அவர்களை நிர்வாணமாக்கியிருந்தான். அவர்கள் நிர்வாணமாயிருக்கிறதை மோசே கண்டு, பாளயத்தின் வாசலில் நின்று: கர்த்தருடைய பட்சத்தில் இருக்கிறவர்கள் யார்? அவர்கள் என்னிடத்தில் சேரக்கடவர்கள் என்றான். அப்பொழுது லேவியின் புத்திரர் எல்லாரும் அவனிடத்தில் கூடிவந்தார்கள்.” (யாத்திராகமம் 32:25,26). இங்கு மோசேக்கு அவர்களுடைய மோசமான நிலையை கண்ட பொழுது, அவர்களில் சர்வ சங்காரம் உண்டாகாதபடிக்கு, தண்டனை பெற வேண்டியவர்களை தண்டிக்க செயல்பட்டார். இங்கு வெறும் அன்பை, பரிவை மட்டும் வெளிப்படுத்தாமல், திருத்த வேண்டியவற்றை திருத்தவும், அவர் ஒரு நல்ல தலைவனாக, தகப்பனாக இருந்து செயல்பட்டார். “அவன் அவர்களை நோக்கி: உங்களில் ஒவ்வொருவனும் தன் பட்டயத்தைத் தன் அரையிலே கட்டிக்கொண்டு, பாளயமெங்கும் உள்ளும் புறம்பும் வாசலுக்கு வாசல் போய், ஒவ்வொருவனும் தன் தன் சகோதரனையும் ஒவ்வொருவனும் தன் தன் சிநேகிதனையும் ஒவ்வொருவனும் தன் தன் அயலானையும்

கொன்றுபோடக்கடவன் என்று இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்றான். லேவியின் புத்திரர் மோசே சொன்னபடியே செய்தார்கள்; அந்நாளில் ஜனங்களில் ஏறக்குறைய மூவாயிரம்பேர் விழுந்தார்கள்.“ (யாத்திராகமம் 32:27,28).

இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய சங்காரத்திற்கு பிறகு, “மறுநாளில் மோசே ஜனங்களை நோக்கி: நீங்கள் மகா பெரிய பாவஞ்செய்தீர்கள்; உங்களுக்காகப் பாவநிவிர்த்தி செய்யக்கூடுமோ என்று அறிய இப்பொழுது நான் கர்த்தரிடத்திற்கு ஏறிப்போகிறேன் என்றான்.“ (யாத்திராகமம் 32:30). இங்கு இஸ்ரவேல் மக்களின் பொல்லாப்பினால் மேலும் வாதை உண்டாகாதபடிக்கு மறுபடியும் ஆண்டவரிடத்தில் பரிந்து பேச சென்றார். 40 நாட்கள் ஆண்டவரோடு சஞ்சரித்து பெற்ற கற்பனைகளை மக்களுக்கு சொல்லி, அவர்களை கர்த்தருக்கு கீழ் படிந்து நடக்க செய்ய நினைத்த மோசேயின் எதிர்பார்ப்பு வேதனையில் முடிந்தது. ஆனாலும் மோசே சோர்ந்து போகவில்லை. உடனடியாக மறுபடியும் மலையின் மேல் செல்கிறார். இது எவ்வாறு அவர் மக்களை நேசித்தார் என்பதை விளக்குகிறது. “அப்படியே மோசே கர்த்தரிடத்திற்குத் திரும்பிப்போய்: ஐயோ, இந்த ஜனங்கள் பொன்னினால் தங்களுக்குத் தெய்வங்களை உண்டாக்கி, மகா பெரிய பாவம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகிலும், தேவரீர் அவர்கள் பாவத்தை மன்னித்தருளுவீரானால் மன்னித்தருளும்; இல்லாவிட்டால் நீர் எழுதின உம்முடைய புஸ்தகத்திலிருந்து என் பேரைக் கிறுக்கிப்போடும் என்றான்.“ (யாத்திராகமம் 32:31,32). இங்கு மறுபடியும் இஸ்ரேல் மக்கள் செய்த தவறுக்கான தண்டனையை தான் ஏற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாய் இருந்தார். தன்னுடைய பெயர் ஜீவ புத்தகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டு போனாலும் பரவாயில்லை, ஆனால் இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு ஆண்டவர் மன்னித்தருள வேண்டும் என்று கெஞ்சினார். இங்கு மறுபடியும், மறுபடியும் அவர் ஒரு நல்ல தலைவனுக்கும் மேலாய், நல்ல தகப்பனைப் போல தன் ஜீவனையே தன் மக்களுக்காக கொடுக்க துணிந்தார். “மோசே கூடாரத்தைப் பெயர்த்து, அதைப் பாலயத்துக்குப் புறம்பே தூரத்திலே போட்டு, அதற்கு ஆசரிப்புக் கூடாரம் என்று பேரிட்டான். கர்த்தரைத் தேடும் யாவரும் பாலயத்துக்குப் புறம்பான ஆசரிப்புக் கூடாரத்துக்குப் போவார்கள். மோசே கூடாரத்துக்குப் போகும்போது, ஜனங்கள் எல்லாரும் எழுந்திருந்து, தங்கள் தங்கள் கூடாரவாசலில் நின்றுகொண்டு, அவன் கூடாரத்துக்குள் பிரவேசிக்குமட்டும், அவன் பின்னே பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். மோசே கூடாரத்துக்குள் பிரவேசிக்கையில், மேகஸ்தம்பம் இறங்கி, கூடாரவாசலில் நின்றது; கர்த்தர் மோசேயோடே பேசினார். ஜனங்கள் எல்லாரும் மேகஸ்தம்பம் கூடாரவாசலில் நிற்கக்கண்டார்கள்;

ஜனங்கள் எல்லாரும் எழுந்திருந்து, தங்கள்தங்கள் கூடாரவாசலில் பணிந்துகொண்டார்கள்.“ (யாத்திராகமம் 33:7-10). இங்கு எவ்வாறு மோசே ஒரு ஆவிக்குரிய தகப்பனாய், தலைவனாய் இருக்கிறார் என்பதை காணலாம்.

மேலும், யாத்திராகமம் 33:11 கூறுகிறது “ஒருவன் தன் சிநேகிதனோடே பேசுவதுபோல, கர்த்தர் மோசேயோடே முகமுகமாய்ப் பேசினார்; பின்பு, அவன் பாலயத்துக்குத் திரும்பினான்; நூனின் குமாரனாகிய யோசுவா என்னும் அவனுடைய பணிவிடைக்காரனாகிய வாலிபன் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தை விட்டுப் பிரியாதிருந்தான்.“. மேலும், இது எவருக்கும் கிடைக்காத பாக்கியம் ஆகும். ஆண்டவருக்கு முன் மோசே ஒன்றுமில்லாத, அழிவுள்ள மாம்ச மனிதன். ஆனால் ஆண்டவரோ தம் சித்தம், எண்ணம், விருப்பம் யாவையும் மோசேயோடு பகிர்ந்து கொண்டார். ஆதாம் ஏவானை இப்படிப்பட்ட ஒரு உறவுக்குள்ளாகவே தேவன் வைத்திருக்க நினைத்தார். ஆனால் அவர்களோ அதற்கு கீழ்ப்படியவில்லை. ஆனால் மோசே ஆண்டவருடைய சத்தத்திற்கு கீழ்ப்படிந்தார். அவருடைய இருதயத்தின் வாஞ்சையை புரிந்து கொண்டார். இதனால் தேவன் அவரை தமது சிநேகிதன் என்றார். இப்படிப்பட்ட மோசே, தனக்கு அடுத்ததாக நூனின் குமாரனாகிய யோசுவாவையும் இவ்வாறாக ஆயத்தப்படுத்துவதை காணலாம். ஒருபுறம் லட்சகணக்கான மக்கள் எத்தனையோ அற்புதங்களை, நன்மைகளை பெற்றிருந்தும் நன்றிகெட்டவர்களாய், கன்றுக்குட்டியை தொழுது கொண்ட பொழுதும், ஆண்டவருக்காக தனி மனிதனாய் மோசே நிற்கிறார். இன்றும் ஆண்டவர் இப்படிப்பட்ட மக்கள் மூலமாகவே இவ்வுலகத்தில் கிரியை செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

இவ்வாறு மோசேயை ஒரு சிநேகிதன் போல் என ஆண்டவரே கூறுவதற்கான காரணங்களை பின்வரும் சம்பவத்தில் காணலாம். யாத்திராகமம் 33:12,13 வசனங்களில் “மோசே கர்த்தரை நோக்கி: தேவரீர் இந்த ஜனங்களை அழைத்துக்கொண்டு போ என்று சொன்னீர்; ஆகிலும், என்னோடேகூட இன்னாரை அனுப்புவேன் என்பதை எனக்கு நீர் அறிவிக்கவில்லை; என்றாலும், உன்னைப் பேர்சொல்லி அழைத்து அறிந்திருக்கிறேன் என்றும், என் கண்களில் உனக்குக் கிருபை கிடைத்தது என்றும், தேவரீர் சொன்னதுண்டே; உம்முடைய கண்களில் இப்பொழுது எனக்குக் கிருபை கிடைத்ததானால் நான் உம்மை அறிவதற்கும், உம்முடைய கண்களில் எனக்குக் கிருபை கிடைப்பதற்கும், உம்முடைய வழியை எனக்கு அறிவியும்; இந்த ஜாதி உம்முடைய ஜனமென்று நினைத்தருளும் என்றான்.“. இங்கு ஆண்டவரே சிநேகிதன் என்று சாட்சி கொடுத்த பின்னரும், இன்னும் நான் உம்மை பற்றி

அறிய வேண்டும், உம்முடைய கிருபையை இன்னும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற வாஞ்சையை காணும்பொழுது, அவர் தேவ சமூகத்தை, உறவை, ஐக்கியத்தை எவ்வளவு மேன்மையாக எண்ணினார் என்பதை காணலாம். ஆண்டவரும் அவர் வேண்டுகலை கேட்டு, **“அதற்கு அவர்: என் சமூகம் உனக்கு முன்பாகச் செல்லும், நான் உனக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன் என்றார்.”** (யாத்திராகமம் 33:14).

மேலும் யாத்திராகமம் 33:15,16 வசனங்களில் **“அப்பொழுது அவன் அவரை நோக்கி: உம்முடைய சமூகம் என்னோடேகூடச் செல்லாமற்போனால், எங்களை இவ்விடத்திலிருந்து கொண்டுபோகாதிரும். எனக்கும் உமது ஜனங்களுக்கும் உம்முடைய கண்களிலே கிருபை கிடைத்ததென்பது எதினால் அறியப்படும்; நீர் எங்களோடே வருவதினால் அல்லவா? இப்படியே பூமியின்மேலுள்ள ஜனங்கள் எல்லாரிலும், நானும் உம்முடைய ஜனங்களும் விசேஷித்தவர்கள் என்று விளங்கும் என்றான்.”** இங்கு மோசே ஆண்டவரை ஒரு சிநேகிதன் தன்னோடு வர அழைப்பது போலவே அழைக்கிறார். அதற்கு ஆண்டவர், **“அப்பொழுது கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: நீ சொன்ன இந்த வார்த்தையின்படியே செய்வேன்; என் கண்களில் உனக்குக் கிருபை கிடைத்தது; உன்னைப் பேர்சொல்லி அழைத்து அறிந்திருக்கிறேன் என்றார்.”** (யாத்திராகமம் 33:17). இங்கு ஆண்டவருடைய கண்களில் மோசேக்கு கிருபை கிடைத்ததும், ஆண்டவர் மோசேயை பேர் சொல்லி அழைத்து அறிந்திருக்கிறேன் என்று கூறுவதும், ஆண்டவர் மோசேயை ஆதியிலேயே, தம் திட்டத்திற்கென தெரிந்து கொண்டார் என்பதை தெளிவாக கூறுகிறது. மேற்கண்ட அனுபவத்திற்கெல்லாம் உச்சக்கட்டமாக, **“அப்பொழுது அவன்: உம்முடைய மகிமையை எனக்குக் காண்பித்தருளும் என்றான். அதற்கு அவர்: என்னுடைய தயையை எல்லாம் நான் உனக்கு முன்பாகக் கடந்துபோகப்பண்ணி, கர்த்தருடைய நாமத்தை உனக்கு முன்பாகக் கூறுவேன்; எவன்மேல் கிருபையாயிருக்கச் சித்தமாயிருப்பேனோ, அவன்மேல் கிருபையாயிருப்பேன்; எவன்மேல் இரக்கமாயிருக்கச் சித்தமாயிருப்பேனோ, அவன்மேல் இரக்கமாயிருப்பேன் என்று சொல்லி, நீ என் முகத்தைக் காணமாட்டாய், ஒரு மனுஷனும் என்னைக் கண்டு உயிரோடிருக்கக்கூடாது என்றார். பின்னும் கர்த்தர்: இதோ, என்னண்டையில் ஒரு இடம் உண்டு; நீ அங்கே கன்மலையில் நில்லு. என் மகிமை கடந்துபோகும்போது, நான் உன்னை அந்தக் கன்மலையின் வெடிப்பிலே வைத்து, நான் கடந்துபோகும்மட்டும் என் கரத்தினால் உன்னை மூடுவேன்; பின்பு, என் கரத்தை எடுப்பேன்; அப்பொழுது என் பின்பக்கத்தைக் காண்பாய்; என் முகமோ காணப்படாது என்றார்.”** (யாத்திராகமம் 33:18-23).

மேற்கண்ட இப்படிப்பட்ட அனுபவத்தை, ஆண்டவர் மாம்சமான மனிதன் ஒருவனுக்கும் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் ஆண்டவர் மோசேயின் மீது வைத்த கிருபையும், தயவும், அன்பும் அதற்கு பாத்திரமாய் மோசே வாழ்ந்ததும், இம்மாம்ச சரித்திரத்தில் இருந்து கொண்டே மகிமையான அனுபவங்களை பெற முடிந்தது. ஆனால் நாளொன்று வந்தது, இங்கு அவர் கேட்ட வார்த்தை மாம்சமாகி, மறுரூப மலையில் மகிமையால் நிறைந்திருந்த பொழுது, அங்கும் மோசே காணப்பட்டார். நாம்தான் மோசேயை பழைய ஏற்பாட்டு ஐந்து ஆகமங்களோடு முடிந்துவிட்டார் என்று நினைக்கிறோம். ஆனால் ஆண்டவரோ, தாம் செய்ய வேண்டிய பணியை பற்றி மோசேயோடு, புதிய ஏற்பாட்டிலும் உரையாடிக் கொண்டிருக்கிறார். மேலும் கடைசி காலத்தில் வரப்போகிற இரண்டு சாட்சிகளில் ஒருவராகவும், மோசே இருப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. தேவனே யாவற்றையும் அறிவார். இப்படிப்பட்ட மகிமையான ஒரு வாழ்க்கையை ஒவ்வொருவரும் வாழவே ஆண்டவர் எதிர்பார்க்கிறார். நாமும் இவ்வுலகில் நம் வாழ்க்கை எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும், நம்மை சூழ்ந்து இருப்போர் எப்படிப்பட்டவராய் இருந்தாலும், நாம் தேவ ஐக்கியத்தை, உறவை மாத்திரம் நடுவோமானால், எப்பேர்ப்பட்ட சூழ்நிலை நடுவிலும், தேவ வழி நடத்துதலையும், தேவ பாதுகாப்பையும், பராமரிப்பையும் பெற்று, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இறுதியாக, பரம கானானையும் சென்றடைவோம். அப்படிப்பட்ட மேன்மையான அனுபவங்களின் ஊடாக ஆண்டவர் தாமே நம்மை நடத்துவராக. மோசேயை குறித்து மேலும் பின்வரும் பாகங்களில் தியானிப்போம். ஆண்டவருடைய மாறாத கிருபை, தயவு, பிரசன்னம் நம்மோடு இருப்பதாக. ஆமென், அல்லேலுயா.